

Г ЯУРКА

Димитрие Болинтяну

Под лесове зелени,
където са сгушени
мечтите във хор;
под сянката тиха,
където въздиша
тихият Босфор;
както омайни лъчи
като същински стрели
винаги падат;
под черната рътлина,
да, бих искал все така
да бъда и аз
на цветята гальовни,
диви, зелени,
горските цветя,
по листата горящи,
на къдриците руси
на една гяурка!

Прев. от румънски: Борислава Иванова